

23 Ιουνίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΟΔΙΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 487/92)

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις στα πλαίσια επανεξέτασης της υπόθεσης που ανάγεται στον ουσιαώδη χρόνο (1986) — Ισχύον δίκαιο ο Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 33/67) ο οποίος δεν απαιτεί αιτιολογημένες συστάσεις, σε αντίθεση με το Άρθρο 35(4) του μεταγενέστερου Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90).
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Μη αναφορά του Διευθυντή σε όλους τους υποψηφίους ονομαστικά — Δεν απαιτείται ούτε τεκμαίρεται ότι δεν αξιολογήθηκαν μεταξύ τους.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Οποιαδήποτε υπεροχή σε αρχαιότητα που δεν ανάγεται στην προηγούμενη θέση αλλά σε προηγούμενη υπηρεσία, είναι απομακρυσμένη και περιορισμένης βαρύτητας.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος — Εφόσον δεν προσδιορίζεται στο σχέδιο υπηρεσίας το απαιτούμενο ακαδημαϊκό επίπεδο, δίπλωμα που αποκτάται μετά το πρώτο πτυχίο πληροί την απαίτηση του σχεδίου υπηρεσίας.
- 25 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρότητας

— Προβολή τους — Ένας αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να επιδοκιμάζει.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αιτιολογία — Δεν απαιτείται αιτιολογία για προτίμηση υποψηφίων που και κατέχουν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή αλλά και το προσόν πλεονέκτημα σε αντίθεση με υποψήφιο που απλώς κατέχει το προσόν πλεονέκτημα. 5

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Λειτουργού Στατιστικής Α΄ αντί του ιδίου, η οποία έγινε αναδρομικά από 1/5/86 καθ' ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από επανεξέταση της υπόθεσης λόγω ακύρωσης της αρχικής απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο. Ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η αρχικώς ληφθείσα απόφαση ήταν το γεγονός ότι λήφθηκαν υπόψη για την σύγκριση των υποψηφίων οι εμπιστευτικές εκθέσεις για τον αιτητή για τα έτη 1981 έως 1985 οι οποίες όμως είχαν συνταχθεί παράτυπα. 10 15

Οι λόγοι για ακύρωση της επίδικης απόφασης που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή συνοψίζονται στους εξής:

- 1) Η σύσταση του Διευθυντή ήταν παράνομη, αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων, παραβίασε το δεδικασμένο και δόθηκε σ' αυτήν υπέρμετρη βαρύτητα. 20
- 2) Η διαδικασία της προαγωγής ήταν παράνομη και παράτυπη και παραβιάζει την αρχή της ισότητας. 25
- 3) Τα ενδιαφερόμενα μέρη δε διαθέτουν το πλεονέκτημα.
- 4) Παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή. 30
- 5) Έλλειψη επαρκούς έρευνας που οδήγησε σε πλάνη περί τα πράγματα.
- 6) Έλλειψη αιτιολογίας. 35

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- (1) Εν πρώτοις και σε σχέση με τη μη συμμόρφωση για αιτιολογημένες συστάσεις που πηγάζει από το Άρθρο 35(4) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90), παρατηρείται ότι ο Νόμος αυτός δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση. Η επίδικη απόφαση είναι το αποτέλεσμα επανεξέτασης της αρχικής απόφασης προαγωγής 40

που λήφθηκε το 1986 και ισχύον δίκαιο κατά τον πιο πάνω χρόνο ήταν ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Ν.33/67) και το σχετικό άρθρο δεν προνοεί για “αιτιολογημένες” σύστασεις.

- 5 (2) Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως δεν έγινε σύγκριση όλων των υποψηφίων για προαγωγή με αναφορά σ’ όλους τους ουσιώδεις παράγοντες αξιολόγησης παρατηρείται ότι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε ονομαστικά σ’ όλους τους υποψήφιους δε σημαίνει ότι αυτοί δεν αξιολογήθηκαν και δεν συγκρίθηκαν μεταξύ τους με βάση όλα τα στοιχεία κρίσης.
- 10
- (3) Το Δικαστήριο διαφωνεί επίσης με τον ισχυρισμό ότι η σύσταση του Διευθυντή παραβιάζει το δεδικασμένο των προγενέστερων δικαστικών αποφάσεων. Έχοντας υπόψη το τι λέχθηκε στις εν λόγω αποφάσεις σε σχέση με το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή βρίσκει ότι δεν υπάρχει παραβίαση δεδικασμένου. Ανατρέχοντας επίσης στο περιεχόμενο των φακέλων παρατηρείται ότι η σύσταση συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν στον παράγοντα αξία όταν η σύγκριση γίνει με βάση τις εμπιστευτικές εκείνες εκθέσεις (ετήσιες & εξαμηνιαίες) που θα μπορούσαν έγκυρα να ληφθούν υπόψη. Το μόνο σημείο στο οποίο προηγείται ο αιτητής είναι η αρχαιότητα και σ’ αυτό μόνο έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αγαθαγγέλου και Γεωργίου. Η οποιαδήποτε όμως υπεροχή δεν ανάγεται στην προηγούμενη της επίδικης θέσης (Λειτουργός Στατιστικής που και οι τρεις κατέχουν από 1.12.78) αλλά σε προηγούμενη υπηρεσία η οποία είναι απομακρυσμένη και περιορισμένης βαρύτητας. Ούτε τίθεται θέμα ειδικής αιτιολογίας για παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή λόγω της υπεροχής σε αξία των ενδιαφερομένων μερών.
- 15
- 20
- 25
- 30
- (4) Αναφορικά με τον ισχυρισμό για πλημμελή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας επειδή η σύγκριση των υποψηφίων βασίζεται σε σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους για τα έτη 1981-1985 παρατηρείται ότι τόσο στη σύσταση του Διευθυντή όσο και στην επίδικη απόφαση της ΕΔΥ αναφέρεται ρητά ότι δεν έγινε οποιαδήποτε σύγκριση αιτητή και ενδιαφερομένων μερών κατά την πιο πάνω περίοδο, και ότι η σύγκριση περιορίστηκε στις εμπιστευτικές εκθέσεις των προηγούμενων ετών.
- 35
- 40
- Υπό τις περιστάσεις κρίνεται ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν νόμιμη και όπως συνάγεται από τα πρακτικά, δεν απεδόθηκε σ’ αυτή υπέρμετρη βαρύτητα αλλά συνεκτιμήθηκε με τα υπόλοιπα κριτήρια.

- (5) Αναφορικά με τον ισχυρισμό για μεροληψία και παραβίαση δεδικασμένου, παρατηρείται ότι ούτε στην πρωτόδικη αλλά ούτε στην απόφαση της Ολομέλειας αποφασίστηκε ότι λόγω της παράτυπης ετοιμασίας των εκθέσεων του αιτητή, ο Διευθυντής του Τμήματος ήταν προκατειλημμένος σε βάρος του αιτητή. 5

Η Ε.Δ.Υ. ορθά δεν ζήτησε από τον κ. Φιλιππίδη να αξιολογήσει την απόδοση του αιτητή για τα έτη 1981-1985 εφόσον η αξιολόγηση θα γινόταν κατά το χρόνο της επανεξέτασης (1992) και θα ανέτρεχε πίσω μέχρι το 1981 με κίνδυνο να μην αποδίδει ορθά και αντικειμενικά την υπηρεσιακή απόδοση του αιτητή, και ορθά δε λήφθηκε υπόψη η ένορκη δήλωσή του που έγινε για σκοπούς της **Ροδιάς ν. Δημοκρατίας**. Ανυπόστατος κρίνεται και ο δεύτερος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από τον αιτητή και κατά συνέπεια απορρίπτεται. 10
15

- (6) Ο τρίτος λόγος που προβλήθηκε για ακύρωση της επίδικης απόφασης, είναι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δε διαθέτουν το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Εφόσον το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί "μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο" και δεν προσδιορίζει οποιοδήποτε απαιτούμενο ακαδημαϊκό επίπεδο, το δίπλωμα του ενδιαφερόμενου μέρους που αποκτήθηκε μετά το πρώτο πτυχίο ικανοποιεί την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας. 20

- (7) Εξάλλου και το μεταπτυχιακό δίπλωμα του αιτητή είναι "diploma" και όχι "Master's degree". Ο αιτητής είναι κάτοχος του "Postgraduate Diploma in Statistics and National Accounting of the Institute of Social Studies, The Hague". Ένας αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να επιδοκιμάζει. 25

- (8) Το προσόν που απαιτείται στην τρίτη διαζευκτική περίπτωση όπως την αποκαλεί ο δικηγόρος του αιτητή δύναται να είναι ανεξάρτητο και ξεχωριστό από τα άλλα δύο ή μπορεί να συντρέχει με το προσόν που απαιτείται στην δεύτερη διαζευκτική περίπτωση. Δηλαδή υποψήφιος που έτυχε ειδικής εκπαίδευσης μόνο, μπορεί να πληροί το Σχέδιο Υπηρεσίας όπως επίσης και υποψήφιος που έχει στο ενεργητικό του ερευνητική εργασία και επίσης έτυχε εκπαίδευσης. Το ενδιαφερόμενο μέρος έτυχε ειδικής εκπαίδευσης "in Population and Development" και πληροί τον σχετικό όρο του Σχεδίου Υπηρεσίας. 30
35
40

Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ότι όλοι οι υποψήφιοι κατέχουν το πλεονέκτημα είναι εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να την ανατρέψει.

- 5 Ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας επίσης απορρίπτεται εφόσον κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία. Όσον αφορά το θέμα του πλεονεκτήματος και όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε ειδικά με το θέμα αυτό.
- 10 (9) Ούτε είναι βάσιμος ο ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αγαθαγγέλου και Γεωργίου. Ο ισχυρισμός αυτός καταρρίπτεται από το περιεχόμενο του Παραρτήματος 6 όπου ρητά αναφέρεται ότι η αρχαιότητα του αιτητή δεν μπορεί να υπερνηκίσει την υπεροχή σε αξία των δύο τελευταίων και τη σύσταση του Διευθυντή.
- 15 (10) Αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας. Κρίνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως και επαρκώς αιτιολογημένη. Επίσης καμιά ειδική αιτιολογία δεν απαιτείτο στην προκειμένη περίπτωση εφόσον ο αιτητής δεν έχει συστηθεί από το Διευθυντή και εφόσον διαθέτει και αυτός όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας.
- 20 Καταλήγοντας κρίνεται ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. που λήφθηκε κατά την επανεξέταση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει την απαιτούμενη “έκδηλη υπεροχή” όπως η έννοια του όρου αυτού εξεξηγήθηκε στην υπόθεση *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, 78.
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 30 *Δημοκρατία ν. Ροδιά (1991) 3 Α.Α.Δ. 577,*
Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,
- 35 *Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη (1993) 3 Α.Α.Δ. 234,*
Constantinou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 551,
Χατζηγιούκα κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 540,
- 40 *Σαββίδης ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 249,*
Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Λειτουργού Στατιστικής Α΄ αναδρομικά από 1.5.86 αντί του αιτητή. 5

Τ. Παπαδόπουλος, για τον Αιτητή.

Π. Χ΄ Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ.Γεωργίου.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) με την οποία προάχθηκαν στη θέση Λειτουργού Στατιστικής Α΄ αναδρομικά από 1.5.1986 τα ενδιαφερόμενα μέρη Αλέκος Αγαθαγγέλου, Πεξούνα Τσιατίνη και Γεώργιος Γεωργίου. 20

Η επίδικη απόφαση αποτελεί επανεξέταση της αρχικής απόφασης της Ε.Δ.Υ. και είναι κατά την άποψή μου αναγκαίο να παραθέσω το ιστορικό της υπόθεσης για καλύτερη κατανόηση των λόγων ακύρωσης που προβλήθηκαν εκ μέρους του αιτητή. 25

Η αρχική απόφαση της Ε.Δ.Υ. με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη και ακόμα ένας υποψήφιος προάχθηκαν στην επίδικη θέση από 1.5.86 προσβλήθηκε από τον αιτητή και ακυρώθηκε από το Πρωτόδικο Δικαστήριο, με απόφασή του που εκδόθηκε στις 16.1.91 στην **Ροδιάς ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 165. Το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. επειδή: (α) Οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1981 έως 1985 συντάχθηκαν κατά παράβαση των Κανονιστικών Διατάξεων που αφορούσαν την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων για Δημόσιους Υπαλλήλους, 35 επειδή ο Διευθυντής του Τμήματος ενήργησε ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός, ενώ ως Αξιολογών Λειτουργός έπρεπε να ενεργήσει ο άμεσα προϊστάμενος του αιτητή ο κ. Φιλιππίδης και (β) η παρατυπία αυτή ήταν ουσιώδης, γιατί ήταν δυνατό να επηρεάσε την Ε.Δ.Υ. στη λήψη της επίδικης απόφασης, ενόψει της δήλωσης του κ. Φιλιππίδη στην ένορκη δήλωσή του ημερ. 4.4.88 ότι η απόδοση του αιτητή από το 1980 έως το 1985 ήταν καλύτερη απ' ό,τι φαίνεται στις Εκθέσεις που σύνταξε ο Διευθυντής του Τμήματος, του ρόλου που 40 διαδραματίζουν οι Εκθέσεις στις προαγωγές και του γεγονότος ότι ο

αιτητής ήταν αρχαιότερος των δύο ενδιαφερόμενων μερών Αγαθαγγέλου και Γεωργίου.

5 Εναντίον της ακυρωτικής πρωτόδικης απόφασης καταχωρήθηκε η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1280 (*Δημοκρατία ν. Ροδιά* (1991) 3 Α.Α.Δ. 577), η οποία απορρίφθηκε. Η Ολομέλεια υιοθέτησε την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Επιπρόσθετα, παρατηρήθηκαν τα εξής από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου σ' ό,τι αφορά στα στοιχεία κρίσης των υποψηφίων.

10

(i) από το 1970 έως το 1978 οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή ήταν γενικά υποδεέστερες εκείνων των ενδιαφερομένων μερών και κυμαίνονταν γύρω στο "Καλός". Οι Εκθέσεις αυτές ετοιμάστηκαν από άλλο Αξιολογούντα Λειτουργό και προσυπογράφηκαν από τον πρώην Διευθυντή του Τμήματος, τον κ. Μενελάου. Τον επόμενο χρόνο (1979) ο αιτητής αξιολογήθηκε από τον κ. Φιλιππίδη ως "Λίαν Καλός". Η καλύτερευση διακόπτεται από το 1980 που άλλαξε ο Αξιολογών Λειτουργός και επανεμφανίζεται κατά το 1984 και 1985.

15

20

(ii) Ο αιτητής δεν υστερούσε σε προσόντα και είναι αρχαιότερος δύο ενδιαφερομένων μερών.

25 Στη συνεδρία της ημερ. 17.1.92, η Ε.Δ.Υ. και σύμφωνα με σχετική γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας (Παράρτημα 2 στην Ένσταση) προχώρησε στην επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης των θέσεων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της απόφασης της Ολομέλειας του Δικαστηρίου και ειδικότερα τα εξής:

30

(i) Οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή Ροδιά Ανδρέα για τα έτη 1981-1985, τις οποίες ετοίμασε ο Διευθυντής του Τμήματος, ενώ σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου ως Αξιολογών Λειτουργός έπρεπε να ενεργήσει ο κ. Φιλιππίδης, που ήταν ο άμεσα προϊστάμενος του αιτητή, θα πρέπει να αγνοηθούν.

35

40

(ii) Ο Διευθυντής του Τμήματος θα πρέπει να υποβάλει νέα σύσταση, εφόσον η αρχική του σύσταση ήταν ελαττωματική, δεδομένου ότι έλαβε υπόψη, προτού προβεί στη σύστασή του, και τις παράτυπες Εμπιστευτικές Εκθέσεις του αιτητή Ροδιά για τα έτη 1981-1985.

(iii) Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο αιτητής “δεν υστερούσε σε προσόντα και είναι αρχαιότερος των δύο ενδιαφερομένων μερών.”.

Σύμφωνα με την πιο πάνω συμβουλή της Νομικής Υπηρεσίας η Ε.Δ.Υ. κάλεσε ενώπιόν της το Διευθυντή του Τμήματος τον κ. Δημητριάδη, για να υποβάλει νέα σύσταση. 5

Στη σελ. 6 των πρακτικών της συνεδρίας της ΕΔΥ ημερ. 17.1.92 αναφέρονται τα εξής: 10

“Ο κ. Δημητριάδης ζήτησε να του επιτραπεί να υποβάλει απόψεις σχετικά με τα ευρήματα του Δικαστηρίου, αλλά ο Πρόεδρος της Επιτροπής του υπέδειξε ότι η απόφαση του Δικαστηρίου, καθώς και οι συμβουλές του Γενικού Εισαγγελέα είναι σαφείς και δεν επιδέχονται αμφισβήτηση. Πρόσθεσε δε ότι αν ο κ. Δημητριάδης επιθυμεί να υποβάλει γραπτώς τις απόψεις του επί του θέματος είναι ευπρόσδεκτος να το πράξει. 15

Ο Διευθυντής του Τμήματος κ. Δημητριάδης συγκατένευσε και κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής σχετικό σημείωμα για τον υποψήφιο Ροδιά Ανδρέα. 20

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Επιτροπής επισήμανε στον κ. Δημητριάδη ότι, ανεξάρτητα από το σημείωμά του, το οποίο κατέθεσε στην Επιτροπή, οφείλει, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου και την υπόδειξη του Γενικού Εισαγγελέα, όταν προβεί σε σύσταση στη σημερινή συνεδρίαση της Επιτροπής να αγνοήσει τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Ροδιά Ανδρέα για τα έτη 1981-1985 και συνεπώς να μην προβεί σε σύγκριση για αυτά τα χρόνια του Ροδιά με τους υπόλοιπους υποψήφιους. 25 30

Στη συνέχεια ο κ. Δημητριάδης υπέβαλε τη σύστασή του, αναφέροντας τα εξής: 35

“Λαμβάνοντας υπόψη τα καθήκοντα και το επίπεδο των ευθυνών της θέσης Λειτουργού Στατιστικής Α΄ και όλα τα καθιερωμένα μέτρα κρίσης, δηλαδή την αξία, όπως προκύπτει από το σύνολο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψήφιων, με εξαίρεση τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις για τον υποψήφιο Ροδιά Ανδρέα για τα έτη 1981-1985 και οποιαδήποτε σύγκριση αυτού με τους υπόλοιπους υποψήφιους για τα εν λόγω έτη, τα προσόντα, την αριχαιότητα, τη γενική απόδοση και προσφορά τους στο Τμήμα, καθώς και τις δυνατότητες και προοπτικές τους για ανάληψη πε- 40

ρισσότερων και πιο υπεύθυνων εργασιών στο Τμήμα, θεωρώ ως τους πλέον κατάλληλους για προαγωγή τους πιο κάτω υποψηφίους κατ' αλφαβητική σειρά:

- 5 1. Αγαθαγγέλου Αλέκο
2. Γεωργίου Γεώργιο
3. Γιόκκα Σωτήριο
4. Τσιατίνη Πεζούνα.

10

Η επανεξέταση του θέματος συνεχίστηκε από την Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της ημερ. 14.2.92. Προηγήθηκε επιστολή του Προέδρου της Ε.Δ.Υ. ημερ. 27.1.92 προς το Γενικό Εισαγγελέα με την οποία εξητεί-

15 το περαιτέρω συμβουλή αναφορικά με ορισμένα θέματα που προέκυπταν από την επανεξέταση της υπόθεσης. Ειδικότερα ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. ανέφερε ότι σε περίπτωση που η Ε.Δ.Υ. αγνοήσει τις εκθέσεις του αιτητή Ροδιά για την περίοδο 1981-1985, τα περιθώρια για εφαρμογή ενιαίου μέτρου κρίσης περιορίζονται ενόψει του γεγονό-

20 τος ότι στα τελευταία και πιο ουσιώδη έτη δεν θα υπάρχουν στοιχεία όσον αφορά την αξία του Ροδιά και η σύγκριση θα περιοριστεί σε σχέση (i) με δύο μόνο υποψηφίους που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι και έχουν τις συνήθεις εμπιστευτικές εκθέσεις μέχρι το 1980 και (ii) με

25 δύο άλλους υποψηφίους, οι οποίοι για την περίοδο 1979-1980 είχαν εξαμηνιαίες εκθέσεις αφού υπηρετούσαν με δοκιμασία, και ζητήθηκε συμβουλή αναφορικά με τη σημασία που θα έπρεπε να αποδοθεί στις εξαμηνιαίες εκθέσεις των δύο αυτών υποψηφίων. Ζήτησε επίσης να πληροφορηθεί κατά πόσο έπρεπε να δεχθεί την ένορκη δήλωση Φι-

30 λιππίδη που δόθηκε στα πλαίσια της *Ροδιάς ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 165 ως στοιχείο κατά την επανεξέταση του θέματος και κατά πόσο ήταν επιτρεπτό να ζητηθούν πρόσθετες απόψεις από τον κ. Φιλίππιδη.

35 Στην απάντηση της Νομικής Υπηρεσίας ημερ. 5.2.92 αναφέρετο ότι κατά την επανεξέταση του θέματος η Ε.Δ.Υ. δεν πρέπει να δεχθεί την ένορκη δήλωση Φιλίππιδη ούτε μπορεί να ζητηθούν απ' αυτόν πρόσθετες απόψεις. Λέχθηκε επίσης ότι ενόψει του γεγονότος ότι δεν μπορεί να γίνει σύγκριση του Ροδιά με τους άλλους υποψηφίους για την περίοδο 1981-1985 η Ε.Δ.Υ. για σκοπούς ενιαίου μέτρου σύ-

40 γκρισης, θα πρέπει να προβεί στην αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση τα υπόλοιπα στοιχεία κρίσης στα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνονται οι εξαμηνιαίες εμπιστευτικές εκθέσεις και οι οποίες μπορεί να συγκρίνονται με τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις. Στα πρακτικά της συνεδρίας ημερ. 14.2.92 κατά την οποία λήφθηκε η

επίδικη απόφαση αναφέρονται τα εξής:

“Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων, έχοντας υπόψη την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του υποψήφιου Ροδιά Ανδρέα για τα έτη 1981-1985 πρέπει να αγνοηθούν. Ενόψει αυτής της απόφασης η σύγκριση σ’ ό,τι αφορά την αξία του υποψήφιου Ροδιά Ανδρέα με τους άλλους υποψήφιους για τα έτη 1981-1985 είναι αδύνατη.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και επιπλέον ικανοποιούσαν την πρόνοια για πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψήφιων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων, σύμφωνα με τον οποίο πρώτος κατατάσσεται ο Γιόγκιας Σωτήριος και ακολουθούν οι Τσιατίνη Πεζούνα, Ροδιάς Ανδρέας, Καρεκλάς Πέτρος, Αγαθαγγέλου Αλέκος και Γεωργίου Γεώργιος.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή, η οποία αποτελεί ένα μέτρο αξίας που καλύπτει όλους ανεξαιρέτα τους υποψήφιους, καθώς επίσης και το γεγονός ότι από πλευράς προσόντων όλοι οι υποψήφιοι ήταν περίπου ίσοι και όλοι κατείχαν το πλεονέκτημα.

Όσον αφορά την αξία, η Επιτροπή προέβη σε σύγκριση όλων των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψήφιων στο σύνολό τους, αγνοώντας μόνο τη σύγκριση του Ροδιά Ανδρέα με τους άλλους υποψήφιους για τα έτη 1981-1985, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι τέσσερις υποψήφιοι που σύστησε ο Διευθυντής υπερείχαν των άλλων δυο σε αξία. Ιδιαίτερα σημείωσε ότι η αρχαιότητα των Ροδιά Ανδρέα και Καρεκλά Πέτρου έναντι των Αγαθαγγέλου Αλέκου και Γεωργίου Γεώργιου δεν μπορεί να υπερνικήσει την υπεροχή σε αξία των δύο τελευταίων και τη σύσταση του Διευθυντή.

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαι-

5 ότητα ότι οι παρακάτω, οι οποίοι συστήθηκαν από το Διευθυντή, υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει ως τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Γακτ. Προίπ.) θέση Λειτουργού Στατιστικής Α', Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών, αναδρομικά από 15.86, δηλαδή την ίδια ημερομηνία από την οποία είχε γίνει και η αρχική προαγωγή τους στη θέση, η οποία ακυρώθηκε αργότερα από το Ανώτατο Δικαστήριο:

- 10 1. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ Αλέκος
2. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γεώργιος
3. ΓΙΟΚΚΑΣ Σωτήριος
4. ΤΣΙΑΤΙΝΗ Πεζούνα.”

15 Οι λόγοι για ακύρωση της επίδικης απόφασης που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή συνοψίζονται στους εξής:

- 20 1) Η σύσταση του Διευθυντή ήταν παράνομη, αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων, παραβίασε το δεδικασμένο και δόθηκε σ' αυτήν υπέρμετρη βαρύτητα.
2) Η διαδικασία της προαγωγής ήταν παράνομη και παράτυπη και παραβιάζει την αρχή της ισότητας.
25 3) Τα ενδιαφερόμενα μέρη δε διαθέτουν το πλεονέκτημα.
4) Παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή.
5) Ελλειψη επαρκούς έρευνας που οδήγησε σε πλάνη περί τα πράγματα.
30 6) Ελλειψη αιτιολογίας.

35 Αναφορικά με τον πρώτο λόγο για ακύρωση που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή έχουν προβληθεί διάφοροι ισχυρισμοί για υποστήριξή του. Συγκεκριμένα έχει αμφισβητηθεί η αμεροληψία του Διευθυντή και υποστηρίχθηκε ότι ο Διευθυντής επαναλαμβάνει κατ' ουσία την αρχική του σύσταση. Η σύσταση αυτή κατά το δικηγόρο του αιτητή παραβιάζει το δεδικασμένο της *Ροδιάς ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 165 και της *Δημοκρατίας ν. Ροδιάς* (1991) 3 Α.Α.Δ. 577, εφόσον σύμφωνα με τις αποφάσεις αυτές ο αιτητής είναι τουλάχιστο ισότιμος με τα ενδιαφερόμενα μέρη όσον αφορά τα προσόντα και αρχαιότερος των Α. Αγαθαγγέλου και Γ. Γεωργίου, η δε άποψη του Διευθυντή ότι ο αιτητής υπερέχει σε αξία πηγάζει από τις παράνομες εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1981-1985.

Η σύσταση του Διευθυντή εφόσον, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, δεν συνάδει με το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου και εφόσον παραβιάζει το δεδικασμένο έπρεπε να παραγνωρισθεί ή να της δοθεί περιορισμένη βαρύτητα. Η σύσταση του Διευθυντή είναι παράνομη γιατί σύμφωνα με τον αιτητή, δε γίνεται σύγκριση όλων των υποψηφίων με αναφορά σ' όλους τους ουσιώδεις παράγοντες αξιολόγησης υποψηφίου για προαγωγή. 5

Στην απαντητική γραπτή αγόρευση του αιτητή επίσης σε σχέση με τη σύσταση του Διευθυντή έχει ειπωθεί πως αυτή είναι ανατιολόγητη κατά παράβαση του άρθρου 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, (Ν. 1/90) και το Δικαστήριο παραπέμφθηκε σε σχετική νομολογία επί του θέματος. 10

Επίσης έγινε παραπομπή στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Georghios Haris v. Republic** (1989) 3 C.L.R. 147, για να υποστηριχθεί ο ισχυρισμός ότι "αποτελεί πλημμελή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας η σύγκριση υποψηφίων για προαγωγή επί τη βάση των υπηρεσιακών εκθέσεών τους όταν ως προς έναν υποψήφιο δεν υπάρχουν έγκυρες υπηρεσιακές εκθέσεις" και προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις για τα έτη 1981-1985 περίοδο για την οποία δεν υπάρχουν έγκυρες εμπιστευτικές εκθέσεις για τον αιτητή. 20

Έχω μελετήσει με προσοχή όλους τους πιο πάνω ισχυρισμούς κι' έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν ευσταθεί κανένας απ' αυτούς. 25

Εν πρώτοις και σε σχέση με τη μη συμμόρφωση για αιτιολογημένες συστάσεις που πηγάζει από το άρθρο 35(4) του Ν. 1/90, παρατηρώ ότι ο Νόμος αυτός δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση. Η επίδικη απόφαση είναι το αποτέλεσμα επανεξέτασης της αρχικής απόφασης προαγωγής που λήφθηκε το 1986 και ισχύον δίκαιο κατά τον πιο πάνω χρόνο ήταν ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1967 (Ν. 33/67) και το σχετικό άρθρο δεν προνοεί για "αιτιολογημένες" συστάσεις του Προϊσταμένου. Σύμφωνα δε με την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία v. Ιωάννη Κωνσταντινίδη** (1991) 3 Α.Α.Δ. 234 οι συστάσεις του Προϊσταμένου που δόθηκαν με βάση τις πρόνοιες του Ν. 33/67 δεν είναι απαραίτητο να είναι αιτιολογημένες. 30 35 40

Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως δεν έγινε σύγκριση όλων των υποψηφίων για προαγωγή με αναφορά σ' όλους τους ουσιώδεις πα-

ράγοντες αξιολόγησης παρατηρώ ότι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής δεν αναφέρθηκε ονομαστικά σ' όλους τους υποψηφίους δε σημαίνει ότι αυτοί δεν αξιολογήθηκαν και δεν συγκρίθηκαν μεταξύ τους με βάση όλα τα στοιχεία κρίσης. [Βλ. *Constantinou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 551].

Διαφωνώ επίσης με τον ισχυρισμό ότι η σύσταση του Διευθυντή παραβιάζει το δεδικασμένο των προγενέστερων δικαστικών αποφάσεων. Έχοντας υπόψη το τι λέχθηκε στις εν λόγω αποφάσεις (δες ευρήματα του Δικαστηρίου ανωτέρω) σε σχέση με το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή βρίσκω ότι δεν υπάρχει παραβίαση δεδικασμένου. Ανατρέχοντας επίσης στο περιεχόμενο των φακέλων παρατηρώ ότι η σύσταση συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν στον παράγοντα αξία όταν η σύγκριση γίνεται με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις (ετήσιες & εξαμηνιαίες) που θα μπορούσαν έγκυρα να ληφθούν υπόψη. Το μόνο σημείο στο οποίο προηγείται ο αιτητής είναι η αρχαιότητα και σ' αυτό μόνο έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αγαθαγγέλου και Γεωργίου. Η οποιαδήποτε όμως υπεροχή δεν ανάγεται στην προηγούμενη της επίδικης θέση (Λειτουργός Στατιστικής που και οι τρεις κατέχουν από 1.12.78) αλλά σε προηγούμενη υπηρεσία η οποία είναι κατά την άποψή μου απομακρυσμένη και περιορισμένης βαρύτητας. Ούτε τίθεται θέμα ειδικής αιτιολογίας για παραγνώριση της αρχαιότητας του αιτητή λόγω της υπεροχής σε αξία των ενδιαφερομένων μερών.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό για πλημμελή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας επειδή η σύγκριση των υποψηφίων βασίζεται σε σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους για τα έτη 1981-1985 παρατηρώ ότι τόσο στη σύσταση του Διευθυντή όσο και στην επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. αναφέρεται ρητά ότι δεν έγινε οποιαδήποτε σύγκριση αιτητή και ενδιαφερομένων μερών κατά την πιο πάνω περίοδο, και ότι η σύγκριση περιορίστηκε στις εμπιστευτικές εκθέσεις των προηγούμενων ετών.

Υπό τις περιστάσεις κρίνω ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν νόμιμη και όπως συνάγεται από τα πρακτικά, δεν απεδόθηκε σ' αυτή υπέρμετρη βαρύτητα αλλά συνεκτιμήθηκε με τα υπόλοιπα κριτήρια.

Όσον αφορά το δεύτερο λόγο για ακύρωση οι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν προς υποστήριξή του είναι: Οι καθ'ων η αίτηση έλαβαν σοβαρά υπόψη το σημείωμα που κατέθεσε ο Διευθυντής αναφορικά με το ποιος κατά την άποψή του έπρεπε να είναι ο Αξιολογών Λειτουργός του αιτητή κατά την επίδικη περίοδο. (Στο εν λόγω ση-

μείωμα ο Διευθυντής επεξηγούσε γιατί κατά την άποψη του Αξιολογών Λειτουργός έπρεπε να ήταν αυτός και όχι ο κος. Φιλιππίδης). Οι καθ'ων η αίτηση παρέλειψαν να ζητήσουν από τον κ. Φιλιππίδη να αξιολογήσει την υπηρεσιακή απόδοση του αιτητή για σκοπούς της επίδικης διαδικασίας και επίσης παρέλειψαν να λάβουν υπόψη τις απόψεις του κ. Φιλιππίδη όπως αυτές εκτίθενται στην ένορκη δήλωση του που κατατέθηκε στην **Ροδιάς ν. Δημοκρατίας** (ότι δηλαδή κατά την περίοδο από το 1980-1985 η απόδοση του αιτητή ήταν καλύτερη απ' ό,τι φαίνεται στις εκθέσεις που συνέταξε ο κ. Δημητριάδης) και ότι παραβιάστηκε το δεδικασμένο επειδή κλήθηκε ο Διευθυντής να δώσει συστάσεις ενόψει της έντονης αντιδικίας που παρατηρήθηκε μεταξύ του αιτητή και του Διευθυντή κατά την εκδίκαση τόσο της πρωτόδικης υπόθεσης όσο και της έφεσης.

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο των πρακτικών όπως εκτίθεται πιο πάνω θεωρώ ότι το σημείωμα που κατέθεσε ο Διευθυντής δε λήφθηκε υπόψη από την Ε.Δ.Υ. Αντίθετα, όπως ρητά λέχθηκε στο Διευθυντή από την Ε.Δ.Υ. αυτός όφειλε να προβεί σε συστάσεις έχοντας πάντοτε υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου και τις υποδείξεις του Γενικού Εισαγγελέα.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό για μεροληψία και παραβίαση δεδικασμένου, παρατηρώ ότι ούτε στην πρωτόδικη αλλά ούτε στην απόφαση της Ολομέλειας αποφασίστηκε ότι λόγω της παράτυπης ετοιμασίας των εκθέσεων του αιτητή, ο Διευθυντής του Τμήματος ήταν προκατελημμένος σε βάρος του αιτητή.

Βρίσκω επίσης ότι η Ε.Δ.Υ. ορθά δεν ζήτησε από τον κ. Φιλιππίδη να αξιολογήσει την απόδοση του αιτητή για τα έτη 1981-1985 εφόσον η αξιολόγηση θα γινόταν κατά το χρόνο της επανεξέτασης (1992) και θα ανέτρεχε πίσω μέχρι το 1981 με κίνδυνο να μην αποδίδει ορθά και αντικειμενικά την υπηρεσιακή απόδοση του αιτητή, και ορθά δε λήφθηκε υπόψη η ένορκη δήλωσή του που έγινε για σκοπούς της **Ροδιάς ν. Δημοκρατίας**. Ανυπόστατος κρίνεται και ο δεύτερος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από τον αιτητή και κατά συνέπεια απορρίπτεται.

Ο τρίτος λόγος που προβλήθηκε για ακύρωση της επίδικης απόφασης, είναι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δε διαθέτουν το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας και θα προχωρήσω να τον εξετάσω μαζί με το γενικότερο λόγο για έλλειψη δέουσας έρευνας που σύμφωνα με τον αιτητή οδήγησε σε πλάνη περί τα πράγματα.

Η παράγραφος (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας προνοεί ότι:

5 “Μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος στη Στατιστική, τα Οικονομικά, την Οικονομετρία ή τη Δημογραφία, ή ερευνητική εργασία και συγγραφή επιστημονικών μελετών σε θέματα στατιστικής ή/και κοινωνικοοικονομικών μελετών, ή/και ειδική εκπαίδευση σε ένα ή περισσότερους τομείς της Στατιστικής θα αποτελούν πλεονέκτημα.”

10 Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι το “Diploma in Economic and Social Statistics” που κατέχει το ενδιαφερόμενο μέρος Τσιατίνη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πλεονέκτημα γιατί μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλος αποτελεί το “Master’s degree” και όχι το “diploma” εφόσον το δεύτερο είναι υποδεέστερου ακαδημαϊκού επιπέδου. Δεν θα επεκταθώ περισσότερο επί του θέματος. Παραπέμπω απλώς στην πρόσφατη απόφασή μου στην υπόθεση **Φρόσω Χατζηλούκα κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 540 όπου προβλήθηκε ακριβώς ο ίδιος ισχυρισμός. Επαναλαμβάνω την άποψη που εξέφρασα στη πιο πάνω απόφαση και συγκεκριμένα πως εφόσον το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί “μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο” και δεν προσδιορίζει οποιοδήποτε απαιτούμενο ακαδημαϊκό επίπεδο, το δίπλωμα του ενδιαφερόμενου μέρους που αποκτήθηκε μετά το πρώτο πτυχίο ικανοποιεί την απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας.

25 Εξάλλου και το μεταπτυχιακό δίπλωμα του αιτητή είναι “diploma” και όχι “Master’s degree”. Ο αιτητής είναι κάτοχος του “Post-graduate Diploma in Statistics and National Accounting of the Institute of Social Studies, The Hague” (βλ. ρ. 26 στόν προσωπικό του φάκελο). Ένας αιτητής δεν μπορεί ταυτόχρονα να αποδοκιμάζει και να επιδοκιμάζει (βλ. μεταξύ άλλων απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Σάββας Σαββίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1993) 3
30 Α.Α.Δ. 249).

35 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Γεωργίου ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι εφόσον αυτός δεν διαθέτει μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο και ούτε συνέγραψε οποιαδήποτε επιστημονική μελέτη πρέπει να πληροί την τρίτη διαζευκτική περίπτωση της παραγράφου (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Προχωρεί δε να πει ότι για να πληροί την τρίτη διαζευκτική περίπτωση πρέπει να ασχολήθηκε “με σχετική ερευνητική εργασία και έτυχε ειδικής εκπαίδευσης σε ένα ή περισσότερους τομείς της Στατιστικής”.

40 Διαφωνώ με την πιο πάνω ερμηνεία που δόθηκε από το δικηγόρο του αιτητή. Το προσόν που απαιτείται στην τρίτη διαζευκτική περίπτωση όπως την αποκαλεί ο δικηγόρος του αιτητή δύναται να είναι ανεξάρτητο και ξεχωριστό από τα άλλα δύο ή μπορεί να συντρέχει

με το προσόν που απαιτείται στην δεύτερη διαζευκτική περίπτωση. Δηλαδή υποψήφιος που έτυχε ειδικής εκπαίδευσης μόνο, μπορεί να πληροί το Σχέδιο Υπηρεσίας όπως επίσης και υποψήφιος που έχει στο ενεργητικό του ερευνητική εργασία και επίσης έτυχε εκπαίδευσης. Το ενδιαφερόμενο μέρος έτυχε ειδικής εκπαίδευσης “in Population and Development” και πληροί τον σχετικό όρο του Σχεδίου Υπηρεσίας. 5

Θεωρώ την απόφαση της Ε.Δ.Υ. ότι όλοι οι υποψήφιοι κατέχουν το πλεονέκτημα εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επτέμβει και να την ανατρέψει. 10

Ο ισχυρισμός για έλλειψη δέουσας έρευνας επίσης απορρίπτεται εφόσον κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από τα ενώπιόν μου στοιχεία. Όσον αφορά το θέμα του πλεονεκτήματος και όπως προκύπτει από τα πρακτικά, η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε ειδικά με το θέμα αυτό. 15

Ούτε κατά την άποψή μου είναι βάσιμος ο ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε την αρχαιότητα του αιτητή έναντι των ενδιαφερομένων μερών Αγαθαγγέλου και Γεωργίου. Ο ισχυρισμός αυτός καταρρίπτεται από το περιεχόμενο του Παραρτήματος 6 (σελ. 14) όπου ρητά αναφέρεται ότι η αρχαιότητα του αιτητή δεν μπορεί να υπερνικήσει την υπεροχή σε αξία των δύο τελευταίων και τη σύσταση του Διευθυντή. 20

Αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός για έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας. Κρίνω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως και επαρκώς αιτιολογημένη. Επίσης καμιά ειδική αιτιολογία δεν απαιτείται στην προκειμένη περίπτωση εφόσον ο αιτητής δεν έχει συστηθεί από το Διευθυντή και εφόσον διαθέτει και αυτός όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. 25

Καταλήγοντας κρίνω ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. που λήφθηκε κατά την επανεξέταση ήταν εύλογα επιτρεπτή και ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει την απαιτούμενη “έκδηλη υπεροχή” όπως η έννοια του όρου αυτού επεξηγήθηκε στην υπόθεση *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, 78. 30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 40

Δεν γίνεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.